

Κάταγμα

Ένα κάταγμα είναι ένα σπάσιμο του οστού ή του χόνδρου. Είναι συνήθως αποτέλεσμα τραύματος. Μπορεί, εντούτοις, να είναι αποτέλεσμα ασθένειας του οστού που οδηγεί στην αποδυνάμωσή του, όπως η οστεοπόρωση, ή ο ανώμαλος σχηματισμός του οστού από συγγενείς ασθένειες στη γέννηση, όπως η ατελής οστεογένεση (osteogenesis imperfecta).

Ένα κάταγμα προκαλεί γενικά πόνο. Η διόγκωση, η ευαισθησία, η αλλαγή χρώματος και η ανικανότητα να κινηθεί το επηρεασμένο μέλος του σώματος είναι συνήθη. Μερικές φορές παρατηρείται παραμόρφωση του μέλους που έχει υποστεί το κάταγμα. Η θέση και η σοβαρότητα του κατάγματος καθορίζουν τα συμπτώματα και τα σημάδια ασθένειας.

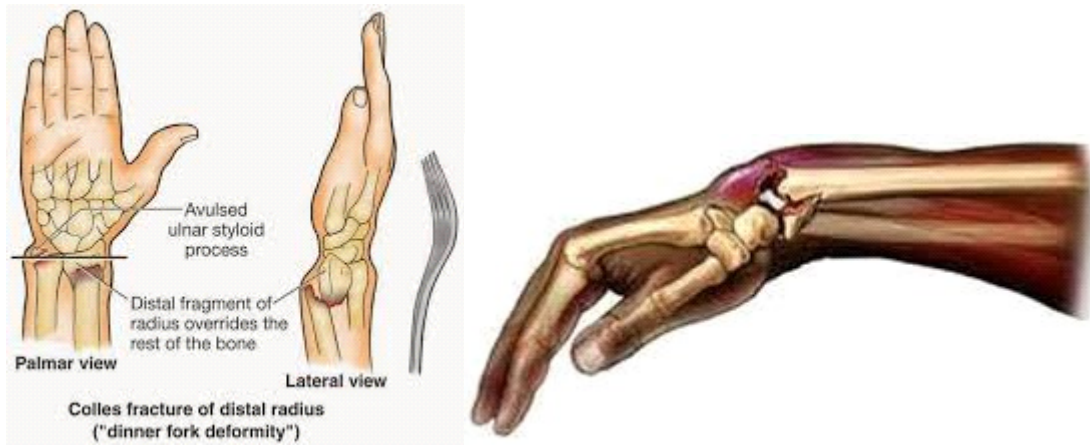
Τα κατάγματα ταξινομούνται από τον τύπο και τη θέση τους.

Παραδείγματα της ταξινόμησης περιλαμβάνουν: το «σπειροειδές κάταγμα του μηρού», «κάταγμα χλωρού ξύλου της κερκίδας», «προσκρουμένο κάταγμα βραχιονίου», «γραμμικό κάταγμα ωλένης», «πλάγιο κάταγμα μεταταρσικού οστού», «κάταγμα συμπίεσης των σπονδύλων» και «θλιπτικό κάταγμα κρανίου». Ένα «συντριπτικό κάταγμα» είναι ένα κάταγμα στο οποίο το οστό είναι σπασμένο σε διάφορα κομμάτια. (Αυτό πρέπει να διακριθεί από το «σύνθετο κάταγμα» όπως περιγράφεται και παρουσιάζεται παρακάτω).

Τα κατάγματα ονομάζονται επίσης από το είδος του τραυματισμού που προκάλεσε τη θραύση των οστών. Για παράδειγμα: «κάταγμα του μπόξερ» του μετακάρπιου οστού του χεριού, «κάταγμα έκρηξης» των οστών πίσω από το μάτι και «κάταγμα πίεσης» των οστών της κνήμης. Μερικά κατάγματα ονομάζονται επίσης από όρους που συνδέονται με τη θραύση των οστών. Παραδείγματος χάριν, ένα «σύνθετο κάταγμα» είναι ένα κάταγμα στο οποίο υπάρχει μια σχετική ανοικτή πληγή του δέρματος που οδηγεί άμεσα στο σπασμένο οστό.

Η θεραπεία ενός κατάγματος εξαρτάται από τον τύπο κατάγματος, τη σοβαρότητα και τη θέση του, καθώς επίσης και την κατάσταση του ασθενούς. Τα κατάγματα αντιμετωπίζονται με την ξεκούραση, τη μη άσκηση βάρους στο μέλος, την ακινητοποίηση με νάρθηκα ή γύψο και χειρουργικές διαδικασίες.

Μ. Ανδρέας